24/04/2020

Εορτάστηκε η Ζωοδόχος Πηγή στην Ι. Μονή Παναγίας Δοβρά

/ Ιερές Μονές

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος την Πέμπτη και την Παρασκευή της Διακαινησίμου, εορτή της Ζωοδόχου Πηγής, πανηγύρισε η Ιερά Μονή Παναγίας Δοβρά Βεροίας.

Λόγω των έκτακτων κυβερνητικών μέτρων και του μεγάλου κινδύνου που υπάρχει για την εξάπλωση της πανδημίας οι εορτασμοί πραγματοποιήθηκαν κεκλεισμένων των θυρών, χωρίς τους ευλαβείς προσκυνητές και τους ευσεβείς χριστιανούς.

Την παραμονή της εορτής τελέστηκε Πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος στο τέλος τέλεσε την μοναχική κουρά (ρασοευχή) του δοκίμου μοναχού κ. Σωκράτη Μπούσκα, μετονομάσας αυτόν εις Μοναχόν Θεοδόσιον.

Ανήμερα της εορτής τελέστηκε ο Όρθρος, η Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία και ο καθιερωμένος αγιασμός στο προαύλειο της Ιεράς Μονής προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας μέσα από την ιστοσελίδα της Ιεράς Μητροπόλεως, αλλά και από τον ραδιοφωνικό μας σταθμό «Παύλειος Λόγος» στη συχνότητα των 90.2 FM.

Δείτε το βίντεο με τον Εσπερινό:

Δείτε το βίντεο με τη Θ. Λειτουργία:

Διαβάστε τις ομιλίες του Σεβασμιωτάτου:

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ – ΚΟΥΡΑ:

«Χαίροις ἡ ζωοδόχος Πηγή, … ἡ βρύσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νό-σων ἰσχύν, ἀσθενῆ καί φαύλην ἀπε-λέγχουσα».

Τήν περασμένη Κυριακή πανηγυ-ρί-σαμε τό θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας καί πα-νηγυρίσαμε συγχρόνως καί τή δική μας διά-βα-ση «ἐκ θανάτου πρός ζωήν», τήν ὁποία μᾶς χάρισε μέ τήν Ἀνά-στα-σή του ὁ Χριστός.

Αὐτές ὅμως τίς μεταπασχάλιες ἡμέ-ρες, τίς ὁποῖες φέτος διερχό-με-θα ὑπό τίς δεδομένες συν-θῆκες τῆς παν-δη---μίας, πού πλήτ-τει τήν πα-τρί---δα μας καί ὅλη τήν ἀνθρω-πό-τητα, ἀπα-σχολεῖ ὅλους μας καί ἡ διά-βα-σή μας ἀπό τά περι-ο-ριστι-κά μέτρα, τά ὁποῖα ἐπεβλή-θησαν μέ σκο-πό τόν περιορισμό τῆς δια-δό-σεως τοῦ ἐπι-κινδύνου κορωνο-ϊοῦ, στήν κα-νο-νικό-τητα τῆς ζωῆς μας.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ σημερινή ἑορτή τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ζωο-δόχου Πηγῆς, κατά τήν ὁποία πα-νη-γυρίζει καί ἡ Ἱερά μας Μο-νή, ἔχει ἰδιαίτερη σημα-σία, καθώς μᾶς ὑπεν-θυμίζει τό πλῆ-θος τῶν θαυ-μά-των πού ἐπιτε-λοῦσε ἐκεῖ ἡ χάρη τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς ἐπονο--μα-ζομένης Ζωοδόχου Πη-γῆς, στά ὁποῖα ἀναφέρεται ὁ ἱερός ὑμνογράφος, ὁ Νικηφόρος Κάλ-λι-στος Ξανθόπου-λος, ἀποκαλώντας τήν Παναγία μας «βρύσιν τῶν ἰα-μάτων, ἡ πᾶ-σαν νό-σων ἰσχύν, ἀσθε-νῆ καί φαύ-λην ἀπε-λέγχου-σα».

Καί εἶναι ὄντως ἡ Παναγία μας ἀκένωτη πηγή ἰαμάτων, εἶναι αὐ-τή τῆς ὁποίας ἡ δύναμη καί ἡ χάρη μπορεῖ νά ἀποδιώξει καί νά θερα-πεύσει κάθε ἀσθένεια πού τα-λαι-πωρεῖ καί δοκιμάζει τά τέ-κνα της, καί ἰδιαιτέρως αὐτά τά ὁποῖα προσ--τρέχουν στή χάρη της καί ζητοῦν τή σωστική βοήθειά της.

Γι᾽ αὐτό καί ἐμεῖς θά πρέπει πά-ντο--τε, ἀλλά ἀκόμη περισσότερο αὐ--τή τήν περίοδο, νά προσφεύ-γου---με στήν Πα-να-γία μητέρα μας, νά προσφεύ-γουμε στή Ζωοδόχο Πη--γή, μέ πί-στη καί ἐμπιστοσύνη καί νά τῆς ζητοῦμε νά θεραπεύει τίς ἀσθέ-νει-ές μας, ὅπως τό ἔκανε γιά αἰῶνες στόν ναό της στήν Κων--σταντινούπολη, καί ἀκόμη νά μᾶς λυ-τρώσει ἀπό τόν νέο κορω-νο-ϊό, ὁ ὁποῖος τόσο πολύ μᾶς τα-λαι-πωρεῖ καί μᾶς δοκιμάζει αὐτό τό διάστη-μα, στερώντας μας πολ-λά ἀπό ὅσα θεωρούσαμε αὐτο-νό-η-τα, ἀλλά καί τή δυνατότητα νά τι-μήσουμε τή χάρη της πανη-γυ-ρι-κά, ὅπως ὅλα τά προηγούμενα χρόνια.

Καί νά γνωρίζουμε ὅτι ἡ Παναγία δέν ἔπαυσε καί δέν θά παύσει ποτέ νά θαυματουργεῖ καί νά χαρίζει τή ζωή καί τήν ὑγεία στούς ἀνθρώ-πους, ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τῆς δείχνουμε τήν ἀγάπη μας καί τήν ἐμπιστο-σύ-νη μας μέ τήν ὑπακοή μας στό θέ-λη-μα τοῦ Υἱοῦ της, γιατί αὐτό εἶ-ναι τό μόνο πού ζητᾶ καί περιμέ-νει ἀπό τόν καθένα μας ἡ Κυρία Θεο-τό-κος.

Αὐτό ζητᾶ καί ἀπό σένα πού πρίν ἀπό λίγο ἔλαβες ἐνώπιον τῆς ἱε-ρᾶς της εἰκόνος, ἐδῶ στό Κα-θο-λι-κό τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μο-νῆς τῆς Παναγίας Δοβρᾶ, τό μοναχικό ἔνδυμα, ἐκ-πλη-ρώνοντας τήν ἐπιθυμία πού ἀπό ἐτῶν ἔφλε-γε τήν ψυχή σου, νά ἀφιε-ρώ-σεις δηλαδή τή ζωή σου ὁλοκληρωτικά στόν Θεό, ζώντας ὡς μοναχός τή ζωή τῆς προσευχῆς, τῆς ἀσκήσεως καί τῆς ὑπακοῆς.

Καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ ἔφο-ρος τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς καί προ-στάτις τῶν μοναζόντων, ἐξεπλή-ρω-σε τόν πόθο σου καί σέ συγκα-τα-ρίθμησε στήν Ἱερά αὐτή Ἀδελ-φό--τητα, στήν ὁποία σέ ἀνέθεσαν μέ πολλή χαρά οἱ ἀγαπημένοι σου γονεῖς ἀλλά καί οἱ παποῦδες σου.

Ἀπό σήμερα, λοιπόν, ἡ Ζωοδόχος Πηγή σοῦ χαρίζει μία νέα ζωή. Καί στή νέα σου

αὐτή ζωή θά φέρεις τό ὄνομα ἑνός μεγάλου ὁσίου τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁσίου Θεοδο-σίου τοῦ Κοινοβιάρχου, τοῦ ὁ-ποίου ἡ ὁσιακή ζωή θά ἀποτελεῖ πρό-τυπο καί παράδειγμα καί γιά τόν δικό σου μοναχικό ἀγώνα.

Θέλησα νά σοῦ δώσω αὐτό τό ὄνομα γιά νά σέ συνοδεύει στή ζωή σου ὡς μοναχοῦ, διότι καί ἡ δική μου ζωή συνδέεται πολλαπλῶς μέ τό ὄνο-μα αὐτό, καθώς ἔλαβα τόν δεύτερο βαθμό τῆς ἱερωσύνης κατά τήν ἡμέρα τῆς ἱερᾶς μνή-μης τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου, 11 Ἰανουαρίου τοῦ 1976, ἀλλά καί ἡ εἰς ἐπίσκοπο χειρο-τονία μου τελέ-σθηκε κατά τήν ἡμέρα τῆς μνήμης τῆς ὁσίας Θεοδοσίας τῆς ἐν Κων-στα--ντι-νουπόλει, στίς 29 Μαΐου 1994.

Ἡ ἐπιλογή ὅμως τοῦ ὀνό-ματος ὀφείλεται καί στήν ἐπιθυ-μία μου νά τιμήσω τή μνήμη ἑνός ἁγια-σμέ--νου κληρικοῦ, ἑνός ἁγίου τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ τόν ὁ-ποῖο συνδεόμουν ἐπί πολλά χρό-νια καί τοῦ ὁποίου ἡ στοργική μέ-ρι-μνα καί ἀγάπη δέν ἔπαυσε νά ἐρ-γάζ-εται γιά μένα καί τήν ἀνάδειξή μου εἰς ἐπίσκοπο καί μετά τήν κοί-μη-σή του, καθώς εἶχε παρρησία ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, γε-γονός πού ἐπιβε-βαι--ώθηκε μέ θαυ--μαστό τρό-πο. Ἐπιβεβαιώθηκε μέ τήν ἐμφά-νισή του σέ γνωστό πρόσωπο, τό ὁποῖο ὅμως δέν γνώριζε τίποτε σχε-τικά μέ τήν ἐνδεχόμενη προα-γω-γή μου, καί τοῦ ἀποκάλυψε ὅτι ἑτοίμαζε ἄρτους, αὐτούς τούς ἄρτους τῆς ἀρτοκλασίας πού προετοίμαζε, τούς προετοίμαζε γιά τήν ἐλαχιστότητά μου, ἀποκαλύπτοντας συγχρόνως καί τόν τόπο στόν ὁποῖο τούς προετοίμαζε, τή Βέροια. Ἀναφέ-ρο-μαι στόν μα-κα-ρι-στό Γέροντα Θεο-δόσιο, ἱδρυτή καί πνευματικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ ἁγίου Λαζάρου στή Βη-θανία, στά Ἱεροσόλυμα.

Ἡ ἀγάπη καί ἀφοσίωση του τοῦ μεγάλου αὐτοῦ ὄντως πατρός στόν Θεό, ἡ εὐλάβειά του στήν Κυρία Θεοτόκο, ἡ ὁποία τοῦ ἀπέδειξε τήν εὔ-νοιά της, καθώς τή στιγμή πού περνοῦσε μπροστά τό Θεομητο-ρι-κό μνῆμα, ὄντας ἀσθενής, μεταφερόμενος στό νο-σο-κομεῖο, ἡ Κυρία Θεοτόκος τόν πῆρε κοντά της, ἀλλά καί ἡ ἀσκητικότητα τῆς ζωῆς του εὔχο-μαι πατρικά νά ἀπο-τελοῦν πρότυ-πο καί γιά σένα, καί ἡ εὐχή του νά σέ συνοδεύει στόν ἀγώνα σου καί σέ ὅλη σου τή ζωή.

Θέλησα ὅμως νά σοῦ δώσω τό ὄνομα Θεοδόσιος καί γιά ἕναν ἐπι-πλέον λόγο, γιατί θεωρῶ ὅτι ἡ εἴσοδός σου στήν Ἀδελφότητα εἶ-ναι μία δόσις, μία δωρεά, μία εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτό καλεῖσαι νά ἐπιβεβαιώνεις καθη-με--ρινά μέ τή ζωή σου καί μέ τήν ὑπακοή σου στόν Καθηγού-μενο καί πνευματικό σου καί σέ ὅλη τήν Ἀδελφότητα. Ἡ ὑπακοή εἶναι τό πρώτιστο καί τό μέγιστο γιά κά-θε μοναχό, διότι χωρίς τήν ὑπα-κοή δέν ὑπάρχει οὔτε πρόοδος πνευ-ματική, οὔτε χάρη Θεοῦ, οὔτε ἑνότητα μέ τήν Ἀδελφότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἀναγκαία καί ἀπαραί-τη-τη γιά ὅλους. Γι᾽ αὐτό μήν σκε-φθεῖς ποτέ νά διαχωρίσεις τόν ἑαυτό σου ἀπό αὐτήν μέ τή στάση σου καί τή συμπεριφορά σου, ἀλλά θά πρέπει νά ἔχεις πάντοτε κατά νοῦν ὅτι εἶναι προτιμότερο νά εἶσαι μέσα στήν Ἐκκλησία, μέσα στήν Ἀδελ-φότητα, ἀκόμη καί ἄν

ὑπάρχει καί κάποιο λάθος, ὅπως λένε καί οἱ Πα-τέ-ρες, παρά νά ἔχεις τό σωστό καί νά βρίσκεσαι ἐκτός Ἐκκλησίας, ἐκτός Ἀδελφότητος.

Ἄν ζεῖς καί ἀγωνίζεσαι ἔτσι, θά ἔχεις τή χάρη τοῦ Θεοῦ, καί μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῆς προστάτιδος καί ἐφόρου τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, καί ὅλων τῶν ἁγίων προστατῶν τῆς Μονῆς μας καί τοῦ ἰδιαιτέρου σου προ-στάτου, τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου, θά προο-δεύ-εις στή μοναχική ζωή, στήν ὁποία θά σέ στηρίζει καί ἡ δική μου πα-τρική ἀγάπη καί εὐχή, μαζί μέ τήν εὐχή καί τήν ἀγάπη τοῦ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μο-νῆς καί ὅλων τῶν πατέρων καί ἀδελφῶν σου, ἀλλά καί τῶν γο-νέων σου πού συμπρο-σεύχονται νοε-ρά αὐτή τήν ὥρα γιά τήν κατά Θεόν προκοπή σου.

Καί εὔχομαι ἀπό καρδίας ἡ Πανα-γία μας, ἡ Ζωοδόχος Πηγή, νά σέ χαριτώνει καί νά σέ ὁδηγεῖ πρός τόν Υἱό της, ὥστε νά εὐαρεστήσεις τόν Θεό καί νά ἀξιωθεῖς καί τῆς αἰωνίου ζωῆς καί βασιλείας.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΣΤΗΝ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ:

«Ἀργύριον καί χρυσίον οὐχ ὑπάρ-χει μοι, ὅ δέ ἔχω τοῦτό σοι δίδωμι».

Στόν ναό τοῦ Σολομῶντος μᾶς μετέφερε μέ τό σημερινό ἀνά-γνω-σμα ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀπο-στόλων ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, γιά νά γίνουμε καί ἐμεῖς θεατές

ἑνός ἀσυνήθιστου γεγονότος, γιά νά δοῦμε νά ἐκπληρώνεται ἡ ὑπό-σχεση τοῦ Κυρίου ὅτι «ὁ πι-στεύων εἰς ἐμέ τά ἔργα ἅ ἐγώ ποιῶ κἀκεῖ-νος ποιήσει καί μείζονα τού-των ποιήσει».

Στήν εἴσοδο τοῦ ναοῦ ἕνας ἐκ γε-νετῆς ἀνάπηρος ζητᾶ ἀπό τούς ἀν-θρώπους πού εἰσέρχονται ἐλεημο-σύ-νη. Ζητᾶ καί ἀπό τούς δύο μαθητές τοῦ Κυρίου, τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη, πού ἔρχονται μα-ζί μέ τούς ἄλλους. Καί πιθανόν νά ἀπογοητεύεται, ὅταν ὁ Πέτρος τοῦ λέγει πώς δέν ἔχει χρήματα νά τοῦ δώσει, ἀλλά θά τοῦ δώσει αὐτό πού ἔχει. Γιατί τί θά μποροῦσε νά τοῦ δώσει; Τί θά μποροῦσε νά εἶναι χρήσιμο γι᾽ αὐτόν, ἐκτός ἀπό μερικά νομίσματα ὥστε νά μπορέ-σει νά ζήσει;

Πόσες φορές, ἀλήθεια, μιμού-με-θα καί ἐμεῖς τόν ἐκ γενετῆς ἀνά-πη-ρο καί νομίζουμε ὅτι τό πιό ἀνα-γκαῖο καί γιά μᾶς εἶναι τά χρή-ματα, εἶναι τά ὑλικά ἀγαθά, τά ὁποῖα μποροῦν νά μᾶς ἐξασφα-λίσουν μιά ἄνετη ζωή; Γι᾽ αὐτό καί προσπαθοῦμε καί ἀγωνιζόμεθα νά τά ἀποκτήσουμε μέ κάθε τρόπο, χωρίς νά συνειδητοποιοῦμε συχνά ποιές εἶναι οἱ πραγματικές μας ἀνά-γκες καί τί εἶναι αὐτό πού χρειαζόμαστε περισσότερο ἀπό τά ὑλικά πράγματα, τά ὁποῖα ἔρ-χο-νται καί παρέρχονται.

Βεβαίως ὁ ἀνάπηρος τοῦ σημε-ρινοῦ ἀποστολικοῦ ἀναγνώσματος γνώριζε τήν πραγματική του ἀδυ-να-μία, ἀλλά δέν μποροῦσε νά πιστεύσει ὅτι οἱ δύο ἀπόστολοι πού διήρχοντο ἐνώπιόν του θά μπο--ροῦσαν νά τοῦ προσφέρουν τήν ἴαση καί τή θεραπεία του.

Ὅμως ὁ ἀπόστολος Πέτρος πι-στεύει ὅτι ὁ Χριστός θά ἐνεργήσει μέ τήν ἐπίκλησή του καί σ᾽ αὐτόν τόν ταλαίπωρο ἄνθρωπο καί θά τοῦ προσφέρει ἕνα δῶρο πολυτι-μό-τερο καί μονιμότερο ἀπό τά χρή-ματα πού ζητοῦσε. Θά τοῦ προσφέρει τήν ὑγεία καί τήν ἀπο-κατάσταση τῆς ἀναπηρίας, ἡ ὁποία τόν κρατοῦσε δέσμιο σέ ὅλη του τή ζωή καί τόν ἀνάγκαζε νά ζητᾶ καθημερινά τήν ἐλεημοσύνη τῶν ἀνθρώπων. Πίστευε ὅμως ὁ ἀπό-στολος Πέτρος ὅτι ἡ ἴαση πού θά τοῦ προσέφερε ὁ Χριστός θά τόν ἔκανε νά πιστεύσει ὅτι εἶναι ὁ ἀλη-θινός Θεός καί ἔτσι θά ἀπαλ-λασσόταν ἐκτός ἀπό τήν ἀναπηρία τοῦ σώματος καί ἀπό τήν ἀνα-πηρία τῆς ψυχῆς.

Ἡ πίστη αὐτή τοῦ ἀποστόλου Πέ-τρου συνήντησε καί τήν πίστη τοῦ ἀσθενοῦς, πού τόλ-μησε νά κάνει τό βῆμα, τόλμησε νά πιστεύσει στό θαῦμα, ὅσο παρά-ξενο καί ἄν τοῦ φαινόταν, ὅσο καί ἄν στήν ἀρχή ἴσως σκέφθηκε ὅτι θά προ-----τιμοῦσε νά τοῦ δώσει ὁ ἀπό-στο--λος Πέτρος τήν ἐλε-η--μοσύνη πού τοῦ ζήτησε.

Αὐτή τήν πίστη, πού εἶναι προϋ-πόθεση τοῦ θαύματος, διέθετε σέ μέγιστο βαθμό ἡ Ὑπε-ραγία Θεοτό-κος, ἀπό τήν πρώτη μάλιστα στιγ-μή, ὅταν ὁ ἀρχάγγελος

Γαβριήλ τῆς ἀνήγγειλε ὅτι θά γίνει ἡ Μη-τέρα τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Καί αὐτή ἡ πίστη τήν ἀξίωσε ὄχι μόνο νά δώσει ἐκείνη τή ζωή στόν Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ἡ ζωή τοῦ κόσμου καί ὁ Κύριος τῆς ζωῆς, ἀλλά καί νά ἀνα-δει-χθεῖ μέ τή χάρη τοῦ Υἱοῦ της Ζωο-δόχος Πη-γή, ἡ ὁποία παρέχει ἄφθο-να τά ρεῖθρα τῆς χάριτος σέ ὅσους προσ-τρέχουν μέ πίστη πρός Αὐτήν καί ζητοῦν τή βοήθειά της, ζητοῦν τήν ἴαση καί τή θεραπεία ἀπό κάθε σωματική καί ψυχική νό--σο.

Ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς χάριτος πού ἔλαβε ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος εἶναι τά ἀναρίθμητα θαύματα τά ὁποῖα ἐπιτελοῦσε στήν ἱστορική μονή τῆς Ζω-ο--δόχου Πηγῆς στήν Κων-στα--ντι-νού-πολη, τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὁποίας τιμοῦμε σήμερα, Παρα-σκευή τῆς Διακαινησίμου, ὥστε ἀκόμη καί σήμερα, νά προσ-τρέ-χουν οἱ πιστοί στή χάρη τῆς Ζωο-δόχου Πηγῆς καί νά λαμ-βάνουν τήν ἴαση, νά λαμβάνουν τή ζωή, πράγμα τό ὁποῖο ζοῦμε καί ἐμεῖς ἐδῶ, καί ἰδιαιτέρως στό Ἁγία-σμα τῆς Ἱερᾶς μας Μονῆς, πού χαρίζει τήν ἴαση σέ ὅσους προστρέχουν μέ πίστη καί λαμ-βάνουν ἀπό τό ζῶν αὐτό ὕδωρ.

Γιατί ἡ ζωή πού προσφέρει ἡ Πα-να-γία μας δέν εἶναι μόνο ἡ ὑλική καί σωματική, εἶναι καί ἡ ζωή ἡ ψυ-χική καί πνευματική, εἶναι ἡ μυ--στική ζωή πού ὁ κάθε πιστός ἀγωνίζεται νά ζήσει, ἑνούμενος μέ τόν Χριστό. Καί ἡ Παναγία μας εἶναι αὐτή πού μέ τή μεσιτεία της πρός τόν Υἱό της ἀνανεώνει μέσα μας, ἐφόσον τῆς τό ζητήσουμε βέβαια, τήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἀνακαι-νί-ζοντας ὅ,τι ἔχει νεκρωθεῖ ἀπό τήν ἁμαρ-τία καί δροσίζοντας μέ τά ζωήρ-ρυ-τα νάματά της τίς ψυχές μας πού εἶναι κου-ρασμένες καί ταλαι-πω-ρη-μένες ἀπό τίς δυσκολίες καί τά προβλήματα τῆς καθημερι-νό-τη-τος, τά ὁποῖα ὅλοι ἀντι-μετωπί-ζου-με, καί ἐσχάτως καί ἀπό τήν παν-δημία τοῦ κορωνοϊοῦ πού ἐνέ-σκηψε στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο.

Γι᾽ αὐτό καί ἄς τήν παρακαλέ-σου-με ἰδιαιτέρως σήμερα τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν Παναγία μας, νά μᾶς χαρίσει ὡς Ζωοδόχος Πηγή τήν ἴαση καί τήν ἀπαλλαγή μας ἀπό τόν νέο ἰό καί τίς συνέ-πειές του, νά μᾶς προστατεύει, νά προστατεύει τήν πατρίδα μας μέ τή χάρη της καί νά μᾶς ἀξιώσει καί τῆς αἰωνίου ζωῆς κοντά στόν ἀναστά-ντα Κύριο.

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Kosmas Karagiannis IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε: **ΕΔΩ**